

Управление на земеделското стопанство

1. Стратегическо управление

За успешно развитие едно стопанство трябва да има стратегия, тя е обща насока на управление и много важна за реализация на целите на фермата. Стратегическото управление включва: изготвяне на стратегия, реализацията ѝ, контрол на резултатите от изпълнението на стратегията. Като стратегически цели във фермерството се използват –определен ръст на производството, нова структура на производството, ръст в продуктивността и производителността и т.н.

За да се пристъпи към разработване на стратегия е много важно да се анализират силните и слаби страни, на възможностите и опасностите. Този анализ включва определянето на четири елемента:

- силни страни-тези атрибути на фермата, които съдействат за достигането на целите ѝ.
- слаби страни- тези атрибути на фермата, които пречат за реализиране на целите ѝ.
- съществуващи възможности-тези условия и тенденции на външната среда, които подпомагат достигането на целите на фермата. Това са икономически, социални, институционални и природни фактори, които създават нови възможности за развитието на фермата.
- съществуващи опасности- тези условия и тенденции на външната среда, които възпрепятстват реализирането на целите на фермата. Това са икономически, социални, институционални и природни фактори, които пречат на съществуването и развитието на фермата.

След като вече са изяснени силните и слабите страни възможностите и опасностите може да се пристъпи към разработване на стратегия за достигането на целите на фермата. Стратегията на фермата трябва да се основава на силните ѝ страни, да преодолява слабите ѝ страни, да използва съществуващите възможности на средата, и да я защитава от опасностите на средата.

2. Прогнозиране на приходите от продажби:

За да се прецизира прогнозата, трябва да се отчитат допълнително следните фактори:

- развитието на пазарите в района и в национален мащаб за продуктите, произвеждани от фермата
- динамиката на конкуренцията с фермери от района, страната и с вносни фермерски и хранителни продукти
- развитието на технологиите и сортовете и промяната на търсенето на различни продукти
- общото развитие на икономиката, на доходите на различните части от населението и възможностите за промяна в структурата на потребление на фермерски продукти
- развитието на инфраструктурата и улесняването на маркетинга- пазарна информация, пътища, тържища, развитие на маркетингови организации и др.
- промяната на прилаганата политика по отношение на определени производства – въвеждане на квоти, гарантирано изкупуване, прилагане на минимални или защитни цени
- разширяването и модернизацията на самата ферма, натрупването на мениджърски и маркетингов опит

3. Управление на риска

Фермерите вземат решения в рисковата и непрекъснато променяща се околна среда. Промените в добивите и цените са основните източници на риск в земеделието, а тези в технологиите, пазарите, политиката и социалните фактори допълват рисковата среда, в която работят фермерите. Когато той отглежда дадена култура поема рискове, които могат да бъдат следните:

- времето;
- цената, която ще получи при продажба на продукта;
- какво желае да купи потребителя.

Ефективното управление на риска включва:

- предчувствие за някое нежелано събитие, което може да се случи и действия за намаляване на промените, които биха настъпили в дейността на стопанството
- предприемане на действия за намаляване на неприятните последици от риска, свързан с реализирането на неблагоприятни събития